

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

V. Eruitur germana ipsius sententia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A IV. Alias quidem orthodoxa nonnunquam videtur esse prolucutus, sed ea è Rufini Interpretis, Origenianos errores celare volentis, officina produisse vehemens suspicio est. Talis ille locus est Homil. 12. in Num. Est ergo hæc trium distinctio Personarum, in Patre, & Filio, & Spiritu sancto, quæ ad pluralem patrum numerum revocatur. Sed horum patrum unus est fons: una enim substantia est & natura Trinitatis: & hic etiam è libr. 4. in Epist. ad Rom. Fidere autem dicimus in Patrem, & Filium, & Spiritum sanctum, qui integram substantiam, plenam, perfectam, qui nihil diversum, nil discrepans, aut extraneam in Trinitate profiteretur: & ille è libr. 5. Nec rapinam ducit (Christus) esse se æqualem Deo: hoc est, non sibi magni aliquid deputat, quod ipse quidem æqualis Deo, & unum cum Patre est: & iste è libr. 7. Si ergo Filius Dei super omnes dicitur, Deus autem Pater est ex quo omnia, evidenter ostenditur natura Trinitatis & substantia una, quæ est super omnia:

B & hic quoque è libr. 8. Sunt enim nonnulli qui annuntiant quidem de Patre, & Filio, & Spiritu sancto non sincere, non integre, ut sunt omnes Hæretici, qui Patrem quidem, & Filium, & Spiritum sanctum annuntiant, sed non bene, non fideliter annuntiant. Aut enim male separant Filium à Patre, ut alterius nature Patrem, alterius Filium dicant; aut male confundant, ut ex tribus compositum Deum vel trine tantummodo appellationis in eo esse vocabulum putent. Qui autem bene annuntiat bona, proprietates quidem Patri, & Filio, & Spiritui sancto suas cuique dabit; nihil autem diversitatis esse constituitur in natura vel substantia: necnon & ille è libr. 1. *ὅτι ἀρχὴν*, cap. 2. Secunde vero comparationi imago Filij Dei, de qua nunc sermo est, comparari potest, & secundum hoc quod invisibilis Dei imago invisibilis est, sicut secundum historiam dicimus similitudinem Adæ filium Seth; ita enim scriptum est: Et genuit Adam Seth secundum imaginem suam, & secundum speciem suam. Quæ imago etiam natura ac substantia Patris & Filij continet unitatem: & hic è capite sequenti, quem recitat Pamphilus in Apologia: Quod si esset, nunquam utique in unitate Trinitatis, idest Dei Patris inconveribilis, & Filij eius, etiam ipse Spiritus sanctus haberetur: & iste etiam è cap. 5. Non enim Trinitatis natura habere aliquid compositionis offensa est: & hic è libr. 3. cap. 6. Id quod unum est Filium cum Patre, ad naturæ proprietatem referendum fidei veritas docet: & iste præterea è libr. 4. in Anacephalæosi: Veritas, vita, sapientia, idem sunt ac Christus: Christus idem ac Pater. Quæ quamvis intellectu multa esse dicantur, re tamen & substantia unum sunt, in quibus plenitudo est divinitatis: cui & hic indidem adjungendus: Non enim dicimus, sicut Hæretici putant, Patris aliquam substantiam Dei in Filium versam, aut ex nullis subsistentibus Filium procreatum à Patre, idest extra substantiam suam ut fuerit aliquando, quando non fuerit. Nihil esset ad Trinitatis laudem clarius, si non, ut dixi, suspensa ea faceret fluxa Rufini Interpretis fides. Ut illa quoque hæc esse Origeni putaverit aliquis, quæ leguntur Tom. 2. in Iohann. p. 57. *εἰ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα ἐποίησεν ἑαυτὸν ἴσους τῷ πατρί ἀποκρίθαι καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐστὶ καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ πατρὸς ἡνίοχος τὸν γενετὸν πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀποκρίθαι, καὶ ὡς εἶπεν ἡμεῖς ἀποκρίθαι, ἀλλὰ ὡς τὸν υἱὸν τοῦ πατρὸς οὐκ ἔσται ὁμοιωσέναι τὸν υἱὸν τῷ πατρί: ἀποκρίθαι τὸν υἱὸν τῷ πατρί.* At cum Spiritum sanctum ait non esse *εἶπεν ἡμεῖς ἀποκρίθαι*, minime significat naturam non differre, quod putavit Perionius, sed naturam non prestare.

V. Validior ille locus ex eodem Tomo in Iohann. p. 46. ubi adversus quosdam invehitur, *ἀποκρίθαι τὸν υἱὸν τῷ πατρί, ὡς εἶπεν ἡμεῖς ἀποκρίθαι, καὶ τὸν υἱὸν τῷ πατρί ἴσους τῷ πατρί* Filium qui splendor gloriæ, & figura substantiæ paternæ appellatur Ebr. 1. 3. id esse censebat ratione Patris, quod est radius respectu Solis. Atqui solaris radius Sole licet inferior, eijusdem tamen est substantiæ ac Sol ipse; nam substantiæ solatis effluviū quoddam est & particula, sed tamen non est una numero & eadem substantia. Hic ergo culpatur Hæreticos substantiam Filij à Patris substantia penitus, & *καὶ ἀποκρίθαι* secedentes, & ab hæc illam emanasse negantes: at in allatis superius testimonio Filium inficiatur unius numero ac eijusdem esse ac Patrem substantiæ. Vera hæc est & germana Origenis opinio. Hinc conciliantur *ἐκ τῆς οὐσίας* ista Epiphaniij Har. 64. cap. 4. *ἐκ τῆς οὐσίας τῷ πατρί τὸν υἱὸν* (ὡς εἶπεν). Ex substantia Patris cum (Filium) esse arbitrat: cum illis è cap. 8. *ἐκ πολλῶν τόποις ἀποκρίθαι ὡς τὸν υἱὸν τῷ πατρί ἴσους τῷ πατρί, ἀποκρίθαι τὸν υἱὸν τῷ πατρί, ὡς εἶπεν ἡμεῖς ἀποκρίθαι* Multis in locis invenimus cum *Virginium Deum* segregantem à Patris divinitate & substantia, simul vero & Spiritum sanctum. Quod si genuina hæc est Origenis sententia, quam proponimus; parum ea certe perspecta fuerit Athanasio, cum ait: *ὅτι ἂν τὸ αἰδίως συυῖται τὸν λόγον τῷ πατρί, καὶ μὴ ἴσους οὐσίας ἢ ὡμοιωσέναι, ἀλλὰ τὸν τῷ πατρί ἴσους ἑαυτὸν εἶναι, ὡς εἶρηξεν οἱ ἐν τῇ συνόδῳ, ἔστιν ἄλλο ἢ ὡς ἀποκρίθαι καὶ ὡς τὸν υἱὸν τῷ πατρί ὡς εἶπεν ἡμεῖς ἀποκρίθαι* Verbum autem ab æterno esse cum Patre, nec esse alterius essentiæ vel substantiæ, sed substantiæ Patris proprium illum esse, quemadmodum dixerant qui interfuerunt Synodo, licet nobis iterum audire ex laborioso Origene. Non nego hæc dixisse Origenem; at eo sensu dixisse, quo Nicæna dixit Synodus, id vero fateri non possum. Frustra igitur ad purgandum Origenem, afficta illi & scriptis ejus inserta esse dicit Rufinus, quæcumque hanc hæresim sapiunt: Numquid, inquit, in eodem Opere ejusdem libri interdum, ut dicimus, statim in consequenti capitulo oblitus sui esse potuit & Verbi causa, ut qui Patrem & Filium unius substantiæ, quod Græce *ὁμοῦσον* dicitur, designavit, in consequentibus statim capitulis alterius substantiæ & creatum poterat dicere eum, quem paulo ante de ipsa natura Dei Patris pronuntiaverat natum?

Athan. De Decret. Nycæna Synod.

Rufin. in li. 1. De auxili. libror. Origen.